

[Harald Petersen.]

nemlig året ud, var det udfra den forudsætning, at vi stod overfor at skulle opbygge et isoleret forsvar for Danmark, og ministeren mente dengang, at forsvarskommissionen måtte kunne nå til ende med sit arbejde indenfor det tidsrum, der var fastsat i forslaget. Så kom imidlertid den periode, hvor man drøftede oprettelsen af et gensidigt forpligtende skandinavisk forsvarsforbund, og da disse forhandlinger ikke kunne føres til ende i 1948, måtte man altså søge om bemyndigelse igen for året 1949.

Nu står vi altså midt i forhandlingerne om den praktiske udformning af en dansk forsvarsordning, som tillige skal indpasses i et stort regionalt forsvarssystem. Under disse omstændigheder er det selvsagt ikke muligt at skabe en endelig ordning, før visse forudsætninger af strategisk og militær karakter er fuldt ud klarlagt. Forsåvidt har altså den højtærede minister i år en plausibel begrundelse for at søge bemyndigelsesloven forlænget endnu en gang.

Når nu den højtærede minister søger den korteste bemyndigelse, der hidtil har været tale om, nemlig en bemyndigelse for 4 måneder, vil det i praksis sige, at den høje rigsdag, inden den nuværende samling er sluttet, påny vil få præsenteret de problemer, som dette forslag indeholder. Man må vel her gå ud fra, at den højtærede minister mener, at forholdene udadtil og indadtil vil være så nær deres afklaring, at en bemyndigelseslov, i hvert fald i den hidtidige skikkelse, ikke mere vil være fornøden, hvad den høje rigsdag utvivlsomt vil glæde sig over, fordi det nu engang er uheldigt, at et finansielt så stort område som de militære budgetter i en lang årrække hviler på bemyndigelser fremfor på lovbundne regler. På visse meget betydelige punkter har forsvarskommissionen jo angivet bestemte retningslinier af principiel karakter med hensyn til den organisatoriske del af en ny forsvarsordning. Det gælder f. eks. for de kommandomæssige og de administrative beføjelser, og der vil formentlig også kunne opnås enighed om andre betydende bestemmelser med henblik på en midlertidig opbygning af værnene indenfor en kortere periode.

Jeg går ud fra, at den omstændighed, at den højtærede forsvarsminister kun søger om en bemyndigelse for 4 måneder, ikke betyder, at en nyordning af hele vort forsvarsvæsen kan være fiks og færdig inden 1. maj 1950. Visse vigtige bestemmelser kan naturligvis til den tid nedfældes i lovparagraffer, men selve opbygningen af vort forsvar må, som forholdene her i landet har udviklet sig,

ske successivt. Hvis den højtærede forsvarsminister på nærværende stadium er i stand til at angive visse hovedretningslinier for det kommende arbejde med hensyn til værnenes genopbygning, altså en slags arbejdsplan for det, der efter hans mening skal foregå, når den søgte bemyndigelse udløber med april måneds udgang næste år, ville jeg være taknemlig for at høre lidt nærmere derom ved denne lejlighed, idet jeg dog ikke i denne forbindelse af den højtærede minister skal forlange nogen officiel eller offentlig redegørelse for de forhandlinger, der er løbende mellem Danmark og andre stater indenfor Atlantpagtens rammer. Det gælder naturligvis på dette område, at det er påkrævet, at rigsdagen i rette tid er orienteret, og at den er med til at træffe afgørelse, men allerede nu må den højtærede minister vel kunne sige noget om, hvad der skal træde i stedet for bemyndigelsesloven til det kommende forår. Princippet her må være, at så meget som muligt kommer ind under lovens tugt og pleje og så lidt som muligt under bemyndigelserne. Sålænge vi står uden lovmæssige rammer omkring det danske forsvar, befinder rigsdagen sig jo i en tvangssituation. Vi kan som bekendt af mange grunde ikke anvende forsvarsordningen af 1937, og den ville jo træde lyslevende frem, den dag man ikke havde en bemyndigelseslov, så alene af den grund er en bemyndigelseslov nødvendig.

Mit parti kan derfor også denne gang anbefale bemyndigelseslovens vedtagelse, og vi gør det i forventningen om, at arbejdet med vort forsvars opbygning og genopbygning vil skride frem i det hurtigst mulige tempo.

Ole Bjørn Kraft: Efter de udtalelser, der allerede er fremsat af ordførerne for socialdemokratiet og venstre, udtalelser, som jeg kan tiltræde, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger til dette lovforslag om at forlænge bemyndigelseslovgivningen på hærens og søværnets område.

Det bedste ved det her forelagte lovforslag er efter min opfattelse, at det kun drejer sig om en forlængelse indtil udgangen af april måned. På sin vis er det naturligvis for os alle en skuffelse, at det er nødvendigt endnu en gang at forlænge denne bemyndigelseslov, idet vi havde håbet, at udviklingen ville have formet sig således, at vi i stedet for at behandle et forslag til bemyndigelseslov havde været i stand til at drøfte et egentligt forslag om en ny forsvarsordning; men af de grunde, som allerede har været nævnt, har det jo ikke været muligt. Måske har man lov til at sige, at hvis der på en række områder på et tidligere tidspunkt var foretaget